

Žeblje, vijake, matice

izdeluje

635

Telefon: Podnart št. 2
Postaja: Podnart-Kropa

Žebljarska zadruga, Kropa-Kamnagorica

Denar naložite najbolje in najsigurnejše
pri
Južnoštajerski hranilnici v Celju

v lastni hiši Cankarjeva ul. št. 11, nasproti pošte — popularno varni zavod.
Ustanovljen leta 1889 od okrajev Goranjigrad, Sevnica, Šmarje pri Jelšah,
Šoštanj in Vransko, kateri jamčijo za polno varnost vlog. Znaten rezervni
zaklad. Vsakovrstna posojila pod zelo ugodnimi pogoji. 8

Majhno posestvo na Sp.
Hajdinu se proda. Naslov
v upravi. 737

Lepo posestvo 13 oralov je
na prodaj. Vpraša se v
Dragučovi št. 9, pošta Sv.
Marjeta ob Pesnici. 777

Pošten in priden fant, ki
ima veselje do učenja or-
ganista in cerkovnika, se
sprejme takoj. Več se iz-
ve po dogovoru. Naslov v
upravi lista. 778

Novo zalogo rožnih vencev

z zelo nizkimi cenami in v izredno lepi izde-
lavi je otvorila

TISKARNA SV. CIRILA V MARIBORU
predvsem za čas birmovanja in božjih potov.

Cene so:

Leseni rožnivenci v raznih izdelavah D 7.—
Stekleni, Din 3.— do 7.—
Alabaster po Din 10.—
Slonokoščeni (posnemek) po Din 12.—
Slonokoščeni (pravi) od Din 18.— do Din 47.—

Kdor more, naj si ogleda zalogo in izbere
primerno v prodajalni na Koroški cesti 5 ali
Aleksandrovi cesti 6. Naročite tudi lahko po
pošti!

Krajevne zastopnika za Ptuj

in okolico sprejme ugledna domača
zavarovalnica. — Zane-
sljive in sposobne osebe naj se oglase
pod »Stalen dohodek« na upravo lista.
763

Ljudska hranilnica in posojilnica v Ormožu
in kletarsko društvo v Ormožu naznanjata, da
je po pomoti v vabilih k občnemu zboru iz-
ostala točka 4. dnevnega reda, to je »poročila
in sprememba pravila«, kar se s tem popravi.

MALA OZNANILA

Pozor!

V torek, dne 16. junija ob
6 popoldan se je izgubila
na poti Maribor—Lovren-
čič (Rošpah)—Sv. Urban
ženska cigaretna doza z
monogramom E. L. in da-
tum. Ker je bil to spomin
se prosi poštenega najdi-
telja, da isto odda proti
nagradi 50 Din v trgovini
s puškami, Aleksandrova
cesta 18. 768

Ostrožnice ali robidnice

prodaste pri Podravski
industriji sadnih izdelkov,
Maribor, Trubarjeva uli-
ca 9. 761

Trgovski učenec, poštenih
staršev z dobrim šolskim
spričevalom, zdrav, se
sprejme za trgovino me-
šanega blaga. Hrana in
stanovanje prosto, učna
doba tri in pol leta. Po-
nudbe na Klajnšek & Pe-
nič, Maribor, Vetrinjska
ulica 9. 735

Sprejemem takoj zvestega
in vernega človeka, bolj
priletnega, da bi skrbel za
živino, in druga mala de-
la opravljal. Plačilo po do-
govoru. F. Platals, Ročica,
Sv. Jakob v Slov. gor. 730

Hlapec za konje in vole
se sprejme takoj v grad
Zgornja Polskava. 775

18 letno dekle išče službo.
Naslov v upravi. 774

BRUSNICE

ponudite Podravski indu-
striji sadnih izdelkov,
Maribor, Trubarjeva uli-
ca 9. 762

Kupim eno- ali dvodru-
žinsko hišo, z vrtom, ev.
z malo trgovino, v dobrem
stanju, na prometni cesti
v bližini Ptuja. Ponudbe
je poslati na upravo »Slo-
venskega gospodarja« pod
»Moj doma«. 767

Franco Fišer, lesni tržec
Sv. Benedikt v Slov. gor.
ima na prodaj 300 sodo-
vih dog. Polovica je po-
lovnjačkih, polovica pa
štirtinskih. Doge so na-
pravljeni zelo močno. 771

Lep konj 4 leta star za
prodaj z opremo. Ivan
Knupleš, Sv. Peter pri
Mariboru. 776

Dr. O. I.:

ČRNI KRIŽ PRI HRASTOVCU.

Zgodovinska povest.

»So in tudi ne, zato te še enkrat svarim, imej
odprte oči in pazi.«

Rekši seže Putan tovarišu iz Sv. Lenarta v
roko in se prijazno poslovi.

Župnik Morenus gleda za njim, ko stopa od
župnišča po travniku in dalje po polju.

»To je blaga duša, odkrit značaj, vzljubil
sem ga takoj,« govori Morenus pri sebi, »zapom-
nil si bom njegove besede, saj on pozna razmere
dobro.«

Rekši vrne se k vratam, jih zapre ter se poda
v svoje stanovanje. —

Cerkveni ključar Caharija Nürnbergger, ki je
imel svojo zidano, s slamo pokrito hišo na voglu
trga ob desni strani, ko se pride po cesti od Hra-
stovca, pa tisto noč dolgo ni mogel zaspati. Pre-
metaval se je po postelji sedaj na levo, sedaj na
desno, tako, da ga je njegova zvesta žena Kata-
rina že trikrat vprašala, kaj mu je ali si ni mo-
goče pokvaril želodca pri današnji pojedini.

5

»Saj bi si ga lahko,« odzove se nazadnje Ca-
harija.

»Sem si koj mislila, nova kuharica, debela in
široka kakor sod pač ne bo znala pripraviti jedi
kakor jaz,« pohvali se Katarina.

»O motiš se ljuba žena, to so vse druge
stvari,« odvrne mož in zastoka.

»Kaj pa imaš vendar, prosim te za milega
Boga in Devico Marijo,« vzdihne Katarina, »po-
vej mi vendar, kaj te teži.«

»O tem moram molčati, ne upam si nobene-
mu kaj takega povedati.«

»A tako, takšne skrivnosti imaš, še svoji
ženi nočeš povedati, kar imaš na srcu, kakšen si
postal.«

»Ljuba moja žena, to so važne stvari, to ni
za ženske.«

»Kaj govoriš, misliš, da smo me ženske tako
malovredne in same klepetulje.«

»Saj ne rečem, da bi bile vse klepetulje, pa
to je cerkvena stvar in znan je izrek: »Mulier
taceat in ecclesia (Ženska naj molči v cerkvi).«

»Kaj, tace, me ženske imamo pridne roke pa
ne tace,« razjezi se Katarina.

zmiraj sveže in cement kupite
najceneje pri staroznani tvrdki
H. ANDRASCHITZ,
Maribor, Koroška c. 550

APNO

V Kanado

CANADIAN PACIFIC

Med 20. jun. in 5. avg. za poljske delavce, služkinje, družine poljedelcev.

Samo 4 dni na odprtem morju. Najhitrejša in najboljša zveza preko Hamburga, Antverpna in Cherbourga z glasovitimi parobrodi na dvojne vijake. Odhod vsako nedeljo. Informacije glede voznih cen, vizuma, prtljage, predpisov vseljevanja v Kanado in USA daje

CANADIAN PACIFIC zastopstvo za Slovenijo
JOSIP ZIDAR (II) LJUBLJANA, Wilsonova (Dunajska) cesta št. 31.

BRZOJAVNI DROGI

Kupujem stalno borove, smrekove in jelkine brzojavne droge, ter iščem v vseh večjih okrajih krajevne zastopnike za nabiranje brzojavnih drogov od posameznih kmetov. Pišite mi takoj po navodila in kupne pogoje ter se obrnite na KOROŠEC DRAGOTIN, trgovina z rudokopnim lesom, Smartno ob Paki (Gorenje št. 7.).

Maline

kupuje po najvišji ceni
Podravska Industrija sadnih izdelkov, Maribor, Trubarjeva ulica 9. 760

Cenik molitvenikov

Tiskarne sv. Cirila v Mariboru, Koroška in Aleksandrova cesta

Naslov molitvenika	Navadna vezava		Vezava v usnju z zlato obr.	Koščene platnice (celuloid)	Izredno fina vezava	
	rudeča	zlata obr.				
Dinarjev						
Ključek nebeški	20.—	25.—	—	—	—	—
Pri Jezusu	9.—	15.—	42.—	—	—	—
Kam greš?	11.—	21.—	27.—	24.—	30.—	Irha 34.—
Oče naš	—	—	35.—	črne 21— bele 21 30	—	—
Angelček	13.—	—	26—32— 40—	črne 18— bele 18 19	45.—	—
Za Jezusom	19.—	24.—	—	—	—	—
Rajski glasovi	—	39.—	—	—	—	—
Apostolski molitvenik	12.—	16.—	—	—	—	—
Kvišku srca	—	—	43—40— 28—20—	—	42.—	—
Nebesa naš dom	—	—	—	—	67/50	—
Zgodi se Tvoja volja	22.—	—	—	—	—	—
Družbenik Marijin	16.—	22.—	44.—	—	—	—
Besede življenja	22.—	—	30.—	—	—	—
Vere mi daj, Gospod	27.—	—	—	—	—	—
Bog s teboj	16.—	18.—	—	—	—	—
Jezus na križu	18.—	30.—	—	—	—	—

Do sedaj najcenejša trdka v državi!

Skladišče: Meinel & Herold

Tovarna glasbil, gramofonov in harmonik.
R. LORGER, MARIBOR, ŠT. 106-A.

Violine od Din 95.— d. Ročne harmonike od 85.—
Tamburice od Din 98.— d. Gramofoni od 345.—
Zahtevajte naš veliki katalog, katerega Vam pošljemo brezplačno. 769

Preklic!

Podpisana Antonija Macun, posestnica iz Nove vasi pri Ptujju preklicujem žalitve, ki sem jih izrekla o Mariji Lesjak, vžitkarici iz Nove vasi, jih obžalujem in prosim Marijo Lesjak odpuščanja. Vzajem v svojo plačilno obvezo vse do sedaj nastale stroške.

Nova vas, dne 11. junija 1928.

770

Antonija Macun.

Objava igralcem s srečkami drž. razredne loterije.

Državna razredna loterija obvešča s tem igralce — kupovalce njenih srečk, da bo za 16. kolo njenih po odobrenju g. ministra poljedelstva in vode veljal prejšnji loterij-ski spored, ki je veljal za 14. kolo srečk.

Vlečenje srečk 16. kola se bo vršilo takole:

- I. razred 19. julija,
- II. razred 7. avgusta,
- III. razred 7. septembra,
- IV. razred 8. oktobra,
- V. razred od 10. novembra do zaključno 6. decembra 1928.

Za 16. kolo srečk se bo izdalo 250.000 celih srečk, tiskanih v 125.000 številkih v dvoje z 125.000 dobitki, kar pomenja, da mora vsaka druga srečka biti vlečena z dobitki.

Iz pisarne drž. razredne loterije, l. št. 7547 od 1. junija 1928, v Beogradu. 722

»Kaj vendar govoriš, to je vendar latinsko in pomeni toliko, da se naj ženske v cerkvene zadeve ne vmešavajo.«

»A za to pa smo dobre, da hodimo v cerkev, jo oplešavamo ob nedeljah in praznikih in gledamo na to, da se vzgojujejo otroci v katoliškem duhu, moj mož, sedaj mi je pa preveč, če ne poveš, grem jutri od doma k svojim staršem v Trojico.«

Te grožnje se je Caharija zbal, kajti pri odločnosti, ki jo je kazala njegova Katarina, je mogel pričakovati, da to grožnjo tudi uresniči, da bi pa bil sam doma, si moral sam kuhati in biti kot cerkveni ključar in vzgleden tržan vsem v posmeh, ker mu je šla žena na skuto, tega ne prenese.

Obrne se sedaj proti ženi in pravi:

»Ne zameri, ljuba Katarina, vse ti povem, samo molčati moraš.«

»Ne žali me, jaz še nikdar nisem klepetala.«

»Tedaj polušaj: Naš župnik je za protestante.«

»Kristusova mati, ali je to mogoče,« vzklikne Nürnberggerca.

»Le mirno, ne tako glasno,« miri mož, »danes je tako govoril, da je moral človek spoznati, da zagovarja njih vero.«

»In to naj bo naš župnik,« vzdihne Katarina.

»To je ravno, kam je vendarle gledal admontski opat, da je imenoval tega luteranca za našo župnijo.«

»Ta župnik mora od nas proč,« reče odločno Katarina, »naj gre gor na Nemško k tistim paganom.«

»To bo moja skrb, opazoval bom natanko vse župnikovo kretanje, potem pa naznanim to opatu, ki naj vse sporoči škofu Brennerju, ki pride tudi v naše kraje.«

»Le tako naredi, ljubi mož, stekel si boš posebne zasluge in postaneš še trški sodnik, saj oni Pernhard tako ne spada med nas, ker je luteranec.«

Lažje je bilo sedaj Cahariju, ko je povedal svoji ženi in hvaležen ji je bil celo, da ga je prisilila, ji razodeti vse, kar je danes opazoval. Po kratkem času ga je objel blagodejni spanec.

Katarina je tudi kmalu zadremala, a prej še sklenila trdno, da gre takoj, ko se zbudi, k sosedinji Tereziji Zirngast in ji zaupa vse to, kar ji

Ve morate imeti knjigo
„KADAR ROŽE CVETO“
Naročite jo v Tiskarni
sv. Cirila v Mariboru.

Dekleta

Smartno pri Slovenjgradcu. Dne 11. jun. sta bila poročena Janez Marhavt in Helena Krankar. Na veseli gostiji je nabral vrli sta rejšina 230 dinarjev za podružnico sv. Magdalene. V imenu cerkvenih ključarjev naj bo izrečena najiskrenejša zahvala. Obilo blagoslova novoporočenima v njunem novem stanu!

Sv. Duh na Stari gori. Učenci in učenke tukajšnje osnovne šole prirede v nedeljo, dne 24. junija, v šolskem poslopju razstavo ženskih ročnih del, risarskih in pismenih izdelkov. Starši in sploh vsi prijatelji šole, ne zamudite prilike, ogledati si v nedeljo razstavljenih šolskih izdelkov svoje šoloobvezne mladine, ki z veseljem pričakuje številnega obiska odraslih!

Spomin na Laško.

Zelena Štajerska! Tako smo imenovali nekoč tudi naš Slovenji Štajer. Temu nazivu pa smo pripisovali pred vsem pesniški pomen in poet. Globine, zmislja in umestnosti naziva se zopet prav zavedamo, ko odhajamo iz naše ljube, druge domovine in damo slovo — zeleni Štajerski. Takrat šele vstane posebno jasno pred našimi očmi slika tajnostno-tihih, prostranih štajerskih gozdov, zelenih holmov in trat, solčnih vinskih goric in tihih, belih štajerskih vasic. Takrat šele vzljubimo prav tamošnje ljudstvo, ki je tako vesele in mirno-prijazne narave.

Navdaja me domotožje in hrepenenje po čaru in milini štajerske krajine, ki se zrcali v mehki duši in pesmi naroda. Zadnjemu koticu Štajerske sem dal slovo; zadnjemu, a menda najlepšemu.

Laški okraj! Ni obdarila narava okraja s posebnim bogastvom, blagoslovala pa ga je z drugimi zakladi. Dala mu je slovite, vroče zdravilne vrelce, črno oglje — premog in posebno pokrajinske znamenitosti z živahnim tujskim prometom. Kdo naj pozabi alpsko-slikovito, romantično sotesko iz Rimskih toplic v Jurkloster; sanjavo tihe, rajsko lepe Rimske toplice; solčno, ljubko in prijazno mestece ob vznožju Huma — Laško ob Savinji; samotno, romantično pot iz Marijagradca v Št. Rupert — in vrhu hribov vse čedne, bele, gorske cerkvice, ki oznanjajo ljudem mir, ljubezen in spravljivost: Šmiklavž, Sv. Jedert, Sv. Lenart in Šmihel!

Nepozabni kraji, nepozabno ljudstvo, nepozabni »zeleni Štajer«! V duhu vas obiščem in pozdravljam!

F. Wernig.

Porota.

MARIBOR.

(Dalje. — Konec prih.)

Uboj. Radi uboja sta se zagovarjala pred mariborsko poroto 17letni hlapec Jak. Červek in 20letni kočarski sin Jakob Dvoršak, oba iz Zgornje Korene pri Vurbergu. Letos koncem aprila sta z drugimi fanti vred popivala v nekem vinotoču v Koreni. Ko sta bila Červek in Dvoršak že precej daleč od vinotoča, sta zaslišala prepevanje in ukanje. Červek je izruval trtni kol, nato sta se pa oba vlegla ob cesti na prežo. Vinjenega fanta, ki se je priguhal po cesti, je Dvoršak zgrabil za prsa, Červek pa z vso silo udaril s kolom po glavi. Napadeni, neki Karol Markovič, se je še privlekel blizu prve hiše, kjer so ga drugo jutro našli mrtvega. Ker so zanikali porotniki z osmimi glasi krivdo obeh obtožencev, je izreklo sodišče oprostitev.

Umor. Lani dne 27. decembra zvečer so našli ob poti blizu hiš v Gajevcih mrtvega posestnika Ivana Znidariča. Bil je zaboden v levo stran prs z močnim nožem ali s kakim drugim podobnim predmetom. Njegova hči Zofija je takoj osumila umora svojega bratranca, 23letnega Franca Znidariča. Znidariču niso mogli ne orožniki in ne priče dokazati umora in je bil oproščen in obsojen le radi nošenja orožja brez orožnega lista na tri mesece.

Goljufija in poneverba. Pred poroto se je zagovarjal 41letni uradnik pri mariborski železniški kontroli dohodkov Josip Valenčič. Od leta 1924 do leta 1927 je odstranjeval z računov nepoškodovane koleke in jih prodal naprej. Na ta način je oškodoval državo za 164.204 Din. Valenčič je priznal goljufijo in porota mu je prisodila dve leti težke ječe. — Sodila je porota Jurija Miletiča, 24letnega poljskega delavca iz Novske na Hrvaškem. Predlanskem je služboval kot narednik pri 45. pešpolku v Mariboru. Od začetka marca do sredi junija 1926 je poneveril vojakom od doma poslanega denarja v znesku 12.911 Din in iz denarnega pisma je izmaknil 12 dolarjev. Krivdo Miletiča so porotniki potrdili soglasno, nakar je bil Miletič obsojen na tri leta težke ječe. V kazni so mu vštejeta dve leti preiskovalnega zapora pri vojaškem in civilnem sodišču.

CELJE.

(Dalje in konec.)

Dva vlomilca. Celi letošnji januar in februar so bili Savinjšani, Šaleščani in Mislinščani v velikem strahu radi pogostih ponočnih vlomov. Po vztrajnem zasledovanju sta prišla v roke pravice krivca 29letni pekovski pomočnik Al. Grebenšek iz Št. Ilja pri Velenju in 21letni elektrotehnik Albert Jelen iz Polzele. Oba sta se sprijateljila v zaporih celjskega okrožnega sodišča, odkoder sta pobegnila dne 18. januarja in sta se preživljala z vlomi. Blaga in denarja sta nakradla v skupni vrednosti 14.997 Din. Poleg perila, zlatnine in špecerije sta bila še velika prijatelja svinjskega mesa, klobas in potic. Med preiskovalnim zaporom se je posrečilo Jelenu zopet pobegniti, pa le za malo časa. Oba vlomilca sta izvrševala zločine oborožena in bila pripravljena na odpor. Pri obravnavi sta priznala vlome in tatvine in je bil Grebenšek obsojen na šest let, Jelen pa na pet let težke ječe. Po prestani kazni bosta oddana v prisilno delavnico.

Pretep in uboj. V Št. Jurju pod Donačko goro so popivali fantje po cerkvenem žegnanju v krčmi Neže Koresove v Prevali. Bili so zbrani fantje iz raznih far. Pri tej priliki je prišlo do prepira med plesom. 34letni kamenar Jože Škrabl iz Trličevega je izzival na pretep Martina Polajžarja. Da bi preprečil ravs, se je vmešal v zadevo tihomirni Franc Krivec, katerega je zabodel Škrabl šestkrat z nožem in je revež po treh minutah izkrvavel v omenjeni krčmi. Pri poroti je bil obsojen Škrabl radi prekoračenja silobrana na pet in pol meseca poostrenega zapora.

Umor in oprostitev. Dne 27. oktobra 1927 je bil odkrit v Stari vasi pri Vidmu divjaški umor 78letne gostilničarke in posestnice Cecilije Ivačič. Neznanec je razklal Ivačičevi s sekuro glavo, pobral denar, prebrskal vse po hiši in izginil. Umora je osumilo in zaprlo orožništvo starovaškega pekovskega mojstra Alojzija Zemljaka. Porotniki so pa z osmimi glasovi zanikali Zemljakovo krivdo, nakar so proglasili sodniki oprostilno sodbo.

S tem slučajem je bilo zaključeno v sredo, dne 13. junija, poletno porotno zasedanje v Celju.

je povedal mož, a to samo njej pod obljubo, da sosedinja o tem nikomur nič ne omeni.

III.

TAJNA POROKA.

Trepeče ti venec poročni v laseh,
In srce ti v prsih trepeče;
Krog usten rdečih igra ti nasmeh,
A solza v očeh ti leskeče.

Gregorčič.

Graččakinji Herberstein ni daló več miru, ker ima njen sin resno misel poročiti Agato iz Straleka. Kaj takega se ne sme zgoditi, to je bil njen trden sklep in ta se mora izvršiti. Drugega izhoda pa ni, kakor da oženi prej ko mogoče svojega sina. Odlašati ne sme čisto nič. Zaroka in nato v kratkem poroka se mora zgoditi.

Dve uri od Hrastovca proti zapadu stoji na strmem bregu lepi grad Vurberg, nekdanj last ptujskih gospodov, ki je prešel leta 1441 v posest plemenitih Stubenberg. Nepopisno lep je razgled od tega grada po celem Dravskem polju, gor na Pohorje, cele Slovenske gorice in dalje proti Hrvatski, na Donatsko goro, temni Boč in

razne druge vrhove, ki tvorijo zadnje obronke Savinskih planin. Vinogradi obdajajo od vseh strani visoki grad, ki kraljuje na strmem robu gor nad Dravo, ki se zavije tukaj v mirnem toku proti vzhodu, kakor bi ji bilo žal, da se je morala ločiti od visokih gor na Tirolskem in Koroškem ter ozke senčne soteske med zelenim Pohorjem in strmim Kozjakom.

Lastnik grada je bil tedaj Jurij grof Stubenberg, poročen z Heleno rojeno pl. Zäkel. Iz tega zakona se je narodila hči Zofija. Bila je srednje postave, rumenih las, pegastega obraza, dvoji sivkastih oči je gledalo v svet prezirljivo, češ, jaz sem rojena Stubenberg in sem bogata.

In vendar ni bilo tako. Predniki, posebno oče Baltazar Stubenberg so slabo gospodarili in zabredli v dolgove. Že sta bila Jurij in Helena Stubenberg prisiljena prodati več posestev, da sta mogla poravnati zaostale davke. Skrbelo ju je, kako bosta preskrbela edino hčer — rešitev je bila edinole v bogati možitvi.

Zato jima je prišlo pismo poslano od graščakinje Margarete Herberstein po posebnem selu, da naj se čimpreje pripeljeta k njej v Hrastovec, kakor nalašč, kajti povzela sta že iz prejšnjih ustmenih pogovorov, da želi graščakinja

Botri! Ne delajte si skrbi za BIRMSKO DARLO! Lep molitvenik, pa en rožnovenec je poleg navadnih spominčkov najlepši spomin. V današnjem »Gospodarju« uvidete cenik TISKARNE SV. CIRILA

Viničarski vestnik.

REDNI LETNI OBČNI ZBOR.

Strokovna zveza viničarjev centrala v Ljutomeru je imela dne 10. junija 1928 svoj redni letni občni zbor, katerega se je poleg številnega članstva udeležilo od 63 delegatov skupin 60. Jugoslovansko strokovno zvezo v Ljubljani je zastopal tov. Marinšek. Občni zbor je potekel sijajno in ob največjem navdušenju zborovalcev. Načelnik organizacije tov. Ivan Husjak je v svojem poročilu podal pregled preteklosti naše organizacije, borbe in težave ter današnji velik pokret, ki ga zavzemamo med viničarji širom mariborske oblasti. Ožigosal je zadržanje nekaterih viničarjev, ki se ogibljejo naše stanovske skupnosti — organizacije, bodisi radi svoje sebičnosti, duševne zaostalosti, nadalje onih, katerim se zdi malenkostna članarina organizaciji večja škoda, kakor vsa vsota denarja, katerega ravno taki izdajo za alkohol in druge nepotrebosti. Naglasil je borbo, katero bide organizacija že sedem let sem za rešitev viničarskega reda in katerega moramo izvojevati. Pozval je zborujoče k vztrajnosti in doslednemu delu, da razmahnemo našo »Strokovno zvezo viničarjev« do zadnje viničarske kočve v vsakem kraju. Ko je svoje stvarno poročilo končal, je sledilo viharno odobravanje.

Oblastni poslanec tov. P. Rozman je kot tajnik centrale v svojem poročilu na podlagi praktičnega poznanja razmer in zbranih statističnih podatkov orisal današnji obupni položaj večine viničarjev. Posebej je podčrtal posledice slabih delovnih pogojev viničarjev, ki ne samo, da prizadejajo propast viničarskemu ljudstvu, ampak predvsem splošnemu našemu narodnemu gospodarstvu. Rešitev viničarskega reda, za katerega je bilo že toliko borbe, razprav in pogajanj, je danes na vidiku, da ga v prihodnjem zasedanju oblastna skupščina v Mariboru sprejme in s tem se bo vsej deloma omilil položaj viničarjev. Poročal je o nadvse koristnem delovanju Podpornega sklada v organizaciji, iz katerega črpajo člani podpore v boleznih, telesni nezgodi, porodu in smrti. Samo čuvati moramo to našo ustanovo pred lahkomišelnim izkoriščanjem. Končno je tajnik podal poročilo o stanju organizacije sploh. Zveza šteje danes 15 skupin in sicer: Sv. Miklavž pri Ormožu, Ljutomer, Svetinje, Litmerk in Hum pri Ormožu, Sv. Bolfenk pri Središču, Štrigova, Kapela, Gornja Radgona, Zavrče,

Sv. Barbara, Sv. Duh v Halozah, Sv. Peter pri Mariboru, Maribor in Sv. Ana v Slov. gor. Organiziranih je danes 1700 viničarskih družin. Iz več krajev so došla poročila, da se želijo viničarji organizirati. Organizacija razpolaga z agitacijskim zaupniškim aparatom po številu 170. Načelnstvo ima 22 sej. V celotni organizaciji se je od 1. junija 1927 vršilo pri skupinah skupaj 84 sej, 56 zborovanj, 12 enodnevnih tečajev in 11 prireditev. Korespondenca centrale znaša dopisov došlih 240, odšlih 237, med temi 22 vlog na oblasti, 6 socijalnemu ministru 1 poljedelskemu ministru, 1 borzi dela, 12 oblastnemu odboru, 20 vlog v službenih sporih na delodajalce. Uspešno se je rešilo 11 osebnih intervencij. Procentuelno je ugotovil, koliko novorganiziranih viničarskih družin je že pri skupinah, ter da še čaka veliko truda. Po poročilu tajnika, kateremu je sledilo največje odobravanje, je podal blagajnik tov. Janez Kosič svoje poročilo. Zveza je imela v letu 1927/28 denarnega prometa 66.549.92 Din za 10% več kot lani. Raznih podpor: 25 porodniških, 148 bolniških, 12 nezgodnih in 25 posmrtninskih se je izplačalo članom v znesku 16.366.— Din. Celotno podrobno poročilo o prejemkih in izdatkih zveze kakor podpornega sklada in računski zaključek 1927/28 je občni zbor soglasno odobril in na predlog nadzorstva izrekel načelnstvu absolutorij s pohvalo. Izvoljen je stari odbor z dvema spremembama. V predlogih se je podrobneje obravnaval viničarski red kot predlog oblastnega odbora, katerega je občni zbor soglasno v načelu sprejel, v podrobnostih je pa še potrebno gotovih sprememb z ozirom, da viničarji v gotovih razmerah ne zgube nekaterih sedanjih ugodnosti in pravic. Občni zbor je sprejel v tem oziru resolucije na oblastni odbor in mu izrekel svoje popolno zaupanje.

Pevski zbori! Ali že imate Pevčevo pesmarico? V Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška in Aleksandrova cesta, jih dobite. Vsak snopič po Din 10.—

Priporočljiva knjiga.

»Pont-des-artska beračica« (Odpoved nesrečne žene). Priredil in založil Franjo Kolenc. Tiskala Cirilova tiskarna v Mariboru. Cena 12 Din. — Knjiga bi lahko imela tudi

naslov: »Zgodba dveh src« ali »Zmaga vesti nad srcem«. Ako bi hoteli podati vsebino, bi se morali spustiti v dolgo razpravo. Naj zadošča, ako podčrtamo glavno misel, osrednjo točko, ki daje knjigi pravo vrednost. Dejanje se suče krog Jozefe. Kot mlado dekle je prisiljena iti v temni noči beračiti, da bi mogla na smrt bolni materi kupiti zdravila in živež. Ko že obupava nad svojo žalostno usodo, naleti na dobrotnika, ki pomaga njej in bolni materi. Srci obeh vzplamtita v prvi, plemeniti ljubezni, a grenka usoda ju naenkrat loči. Dekletu mati umrje in ker ostane popolnoma zapuščenno, je prisiljeno se močiti. Može je ne ljubi, radi tega silno trpi, toda vse potrpežljivo prenese. O svojem nekdanjem prijatelju ne sliši ničesar in prepričana je, da je popolnoma pozabil na ubogo beračico, kateri je izkazal toliko dobrot. A temu ni tako. On ne more pozabiti ubogega dekleta, ki ga je vzljubil s pravo nesebično ljubeznijo in ko ga ne najde v Parizu, kjer se je od njega poslovil, se pođa v svet in prepotuje vsa mesta ter poišče po njem. Slučaj ga privede na dom Jozefinega moža. Stara znanca se spoznata. V srcih se zbudi ona bol, ki sta jo čutila ob slovesu in jo skrivala ves čas. Stara ljubezen zopet zagori in sicer še mnogo silneje. Za mlado ženo se začne tako strašen boj, da se zvija od bolečin. Na eni strani jo veže zakon z možem, ki je ni nikdar ljubil in jo neprestano muči s svojim surovim vedenjem. Od druge strani pa jo roti nekdanji dobrotnik, katerega ljubi z vsem žarom, da se loči od moža in postane njegova. Uboga žena omaguje pod težo muk, toda dasi jo pozneje celo mož zapodi in se da od nje ločiti, vendar junaško vztraja. »Raj sreče je za mene zaprt. Ko bi bila evangeličanka kakor ti, bi bil zakon mogoč. Toda naju je poročil katoliški duhovnik in to zvezo mora pretrgati smrt, ker je sveta, neločljiva. O Bog, trda je ta zapoved, a kršiti se ne sme. Ne, za mene ni sreče na tem svetu. Trpela bom, kakor sem trpela prej. Božje postave nočem prekršiti.« V tej veliki odpovedi je višek dejanja, a zgodba vsebuje tudi veliko drugih lepih potez, da vsak čitatelj najde nekaj, kar mu seže do srca. — Cena je v primeru z vrednostjo knjige malenkostna. Knjigo priporočamo ne le knjižnicam prosvetnih društev — katera si jo gotovo vsa nabavijo — marveč tudi domačim zasebnim knjižnicam. Naroči si lahko pri Cirilovi tiskarni, Maribor, Koroška cesta 5 (ali v podružnici Aleksandrova cesta 6).

zaroko njenega sina Ivana Friderika z njuno hčerko Zofijo. V pismu je bila tudi izražena želja, da naj starša ne pozabita, vzeti tudi hčerke seboj.

Bilo je nekega dne meseca maja leta 1599, ko je zdrčala iz ne ravno prostornega dvorišča vurberškega gradu kočija, v kateri so sedeli Jurij in Helena Stubenberg ter hči Zofija. Le-ta je bila zavita v lahek plašč, kajti sem od severa je pihala precej hladna sapica, ker je dan poprej močno deževalo. Na glavi je imela širok klobuk okrašen s perjem tujih ptic. Veselo je gledala na Pohorje in doli na ravnino, saj je čutila, da se odloči danes njena usoda. Mladega Herbersteina je poznala že od mladih dni, ugajal ji je posebno, saj je imel razen krasne postave vse lastnosti, ki so morale ugajati ženskam.

Prijazno je sijalo solnce, ko se je pomikal voz ob pobočju strmega hriba proti Sv. Barbari. Kaj krasen je razgled na veličastno Pohorje in dol na ravnino, pred seboj pa vidiš na najvišjem hribčku cerkev Sv. Barbare, tako bela se svetli od žarkov jutranjega solnca, ki se vpira s svojimi zlatimi žarki v svetle stene božjega hrama.

V hitrem diru so pripeljali bistri vranici voz do grada Hrastovec.

Graščakinja Herberstein je bila že po brzem

selu obveščena o prihodu zaželjenih gostov, poznalo se je to iz mrzličnega pripravljanja v kuhinji, letanja po hodnikih in urejevanja v sprejemnici in obednici.

Graščakinja Margareta je bila že na vse zgodaj po koncu, se pojavila zdaj tu, zdaj tam ter dajala točna povelja. Kljub vsej odločnosti ji je bila brati na obrazu neka razburjenost, saj tudi ne zastonj, kajti danes se ima urediti razmerje med njenim sinom in Zofijo Stubenberg, da prepreči nepremišljen korak, ki ga namerava storiti njen sin Friderik.

Vratar je v tem trenutku zatrobil, znamenje, da prihajajo gostje. Graščakinja je odprla okno svoje sobe ter spoznala, da se bliža gospoda iz Vurberga. Hitro stopi po stopnicah na dvorišče v trenutku, ko se pripelje kočija skozi široka vrata.

Ravnokar je izstopil Jurij Stubenberg ter pomagal svoji soprogi iz voza, koj za njo je skočila urno in gibčno kakor veverica Zofija Stubenberg na tla.

»Bodite mi srčno pozdravljeni,« spregovori graščakinja Herberstein vsa vzradoščena, »veseli me, da ste izpolnili že davno dano besedo, da nas obiščete.«

(Dalje bo sledilo.)

Naredite veselo svojim birmantom in kupite jim v spomin lep molitvenik, pa en rožni venec poleg navadnih spominčkov. V današnjem »Gospodarju« pogledajte conik TISKARNE SV. CIRILA

Botrice!